

عنوان مقاله:

توسعه پایدار شهر با رویکرد بررسی قدمت ابینه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دستاوردهای خلاقانه معماری، شهرسازی، عمران و محیط زیست در توسعه پایدار خاورمیانه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

متین شنگل نجف آبادی - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه صنعتی جندی شاپور ذرفول

خلاصه مقاله:

عصر کنونی عصر گسترش شهرنشینی و سکونت انسان ها در شهر هاست و این نیز رابطه متقابلی با توسعه شهر های کوچک و بزرگ دارد. با گسترش شهرنشینی و تنوع نیاز های انسان هدف از توسعه چیزی جز تکامل سطح زندگی و رسیدن به شرایط آرمانی نیست. توسعه پایدار بیش از هر معیاری بر معیارهای کیفی و انسانی تاکید میکند. ساکینین یک شهر جزئی از هویت شهر و ساختمان ها جز عناصر شکل دهنده این هویت هستند. وقتی که ساختمانها به طور یکنواخت و بدون برنامهریزی ساخته شوند، مشکلاتی را در فرآیندهای زیست محیطی، در ترافیک، دسترسی ها، و حتی ایجاد هویت به وجود آورند. مهم این است که ساختمانها و سازه های تاریخی، همواره یک بخش مهم از هویت یک شهر یا منطقه را شکل میدهند. در این مقاله مژده، مفهوم توسعه پایدار و تاثیر قدمت بنایها در این موضوع شرح داده شده است.

کلمات کلیدی:

شهر، توسعه پایدار، هویت، قدمت بنا

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893044>

